

Херсонес Таврійський.
V ст. до н. е. – VI ст. н. е.

Античний і візантійський поліс (місто-державу) на території сучасного Севастополя, що увійшов до списку світової спадщини ЮНЕСКО. Місто, назва якого перекладається як «півострів», засновано колоністами з Гераклеї Понтійської. Нині в Русі відомий як Корсунь, де 988 р. хрестився князь Володимир.

Збруцький ідол. IX ст.

Язичницька культова скульптура давніх слов'ян, яка, припускають, зображує слов'янського бога Рода-Світовид. Чотиригранний вапняковий стовп заввишки 2,67 м розділений на три яруси, що уособлюють три світи — небо, землю, підземне царство. Ідола знайдено 1848 р. в Збруч, звідки й назва. Зберігається в Краківському археологічному музеї.

РУСЬ-УКРАЇНА (КИЇВСЬКА ДЕРЖАВА)

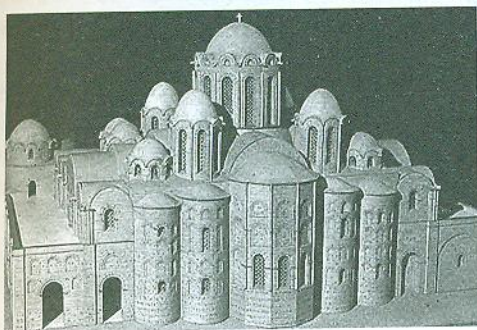
Софійський собор у Києві.
Перша половина XI ст.

Зведений за часів Ярослава Мудрого як кафедральний собор, був резиденцією православних і греко-католицьких митрополитів.

Поєднує візантійський (романський) стиль, у якому був збудований, та елементи українського бароко часів реставрації і розбудови в XVII–XVIII ст.

Належить до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

На фото — сучасний вигляд собору; дзвіниця; макет храму XI ст.

Мозаїки Богоматері Оранти та Христа Вседержителя із Софійського собору в Києві. Перша половина XI ст.

Мозаїки Софійського собору — вірець візантійської традиції монументального живопису, або стінопису, — творів, що прикрашають стіни, стелі, підлогу та інші елементи архітектури споруд.

Оранта — це зображення Богоматері зі здійнятими руками, що символізують молитву. Мозаїка виконана на внутрішній частині купола, тому з різних точок огляду Богоматір ніби зображена в різних позах — стоячи або на колінах.

Христос Вседержитель зображений у зеніті центральної бані. Він тримає лівою рукою Євангеліє, а правою благословляє вірян.

